

ternerede Levnedsmidler, Beklædningsgenstande og den Bistand, som Humaniteten paabyder. Ved Fredsslutningen gives der Erstatning for de ved Interneringen forvoldte Omkostninger“. Jeg mener, at her have vi et Krav, som vi ere i Stand til at opfylde. Det kan ske, at der i Nærheden af Landets Grænse finder Sammenstød Sted af andre Magters Tropper, og det kan ske, at der efter saadanne Sammenstød bliver drevet ind over Landets Grænse forsprængte Hærafdelinger. Naar dette sker, have vi efter Haager-Konventionen en folkeretlig Forpligtelse til at afvæbne saadanne Hærafdelinger, til at internere dem, til at forpleje dem og til at beholde dem, indtil Freden bliver sluttet. Det er en folkeretlig Forpligtelse, vi have, og som vi ere i Stand til at opfylde. Og disse folkeretlige Forpligtelser, som vi have, og som vi kunne opfylde, mener jeg, vi skulle opfylde, men folkeretlige Forpligtelser, som vi ikke have, og folkeretlige Forpligtelser, som vi ikke have Evne til at opfylde, dem skulle vi ikke indrette vort Militærvæsen paa.

Af Hensyn til Opfyldelsen af en saadan folkeretlig Forpligtelse, og ogsaa af Hensyn til Ordenens Opretholdelse i vort eget Land, bør vi have noget Militærvæsen, thi vi kunne ikke være tjente med, hvis en halv Snes Tusind Mand fremmede Tropper i Uorden drev ind over Jyllands Grænser, at de sværmede rundt om i Jylland uden nogen som helst Opsigt. Men til at varetage denne Neutralitetsforpligtelse behøve vi ikke at have et saa stort Militærapparat som det, vi have i Øjeblikket, vi kunne nøjes med mindre. Jeg indrømmer, at vi have ikke alene Landegrænsen ved Sønderjylland, men vi have, fordi Danmark er et Ørige, vidtstrakte Grænser, og det kan ske, at noget lignende indtraf ved disse Grænser, at Mandskab, der har været om Bord paa Orlogsskibe, efter at der har staaet et Søslag i Nærheden af vore Farvande, kan gaa i Land der, og vi have da en Forpligtelse til at afvæbne dem, forpleje dem og holde dem internerede, indtil Freden er sluttet. Det indrømmer jeg, og dertil mener jeg, at vi bør have noget Militærvæsen. Men, som sagt, vi behøve ikke dertil at have et saa stort Militærapparat, som vi have nu.

Mine Partifæller og jeg kunne for det første ikke indse, at Fæstningen har nogen som helst Plads i en Ordning med det Formaal for Øje, jeg her har nævnt, og derfor foreslaa vi Nedlæggelsen af Københavns Befæstning baade til Lands og til

Vands. Vi mene, at vi ikke behøve at have saa stor en Hær som den, vi have, for at opfylde dette Formaal, og derfor foreslaa vi at indskrænke Hæren. Vi mene, at vi ikke behøve at have en saa lang Tjenestetid som den, vi nu have i vor Hær, for at faa uddannet et Militærapparat, der kan tjene til dette Formaalets Opnaaelse, og derfor foreslaa vi at indskrænke Uddannelsesstiden. Vi mene, at vi ikke behøve en Kampflaade for at opfylde det Formaal, jeg her har nævnt, og derfor foreslaa vi at ophøre med at bygge Kampskibe. Vi naa ved disse Forslag, som jeg nu har omtalt i Hovedtrækkene, to Ting. Vi naa at faa et Militærvæsen, der er i Stand til at løse den Opgave, der stilles til os, og vi naa endvidere at faa et Militærapparat, der koster meget mindre end det Militærapparat, vi have for Tiden, ikke at tale om det Militærapparat, man fra anden Side i Øjeblikket foreslaar.

Det jeg mener om de Herrer Militaristers Forslag, enten det nu har en Befæstning af København til Lands, eller har Fløjforter eller hvad det har, er, at det er et militært Apparat, man stiller op med et Maal for Øje, som man ikke evner at naa, og at man bruger nogle Midler, der ikke en Gang ere tjenlige til Formaalets Opnaaelse. Men i øvrig skal jeg sige, at jeg har her kun nævnt de store Træk. Det kan være, man ikke er tilfreds med det. Det kan være, at man gerne vil til at debattere Musikken i dette Forslag. Jeg skal ogsaa komme ind paa det senere rent strejfvist. Men da man ikke fra anden Side, naar man har omtalt sine Forslag, har talt om andet end de store Træk, mente jeg, at ærede Modstandere foreløbig vilde kunne resignere ved, at jeg ogsaa nøjedes med at omtale de store Træk. Det er muligt, man ikke kan det. Men jeg vil da sige, at hvad de underordnede Ting, Enkeltheder, angaar, skal jeg være meget villig til Forhandling. Dersom det ærede Medlem fra Ringkøbing ønsker at have noget mindre Feltartilleri end i det Forslag, vi her have stillet, kan han være rolig for, jeg skal imødekomme ham. Enhver Forhandling, der gaar i Retning af at formindske dette Apparat paa rimelig Maade, saadan at det alligevel kommer til at svare til sit Formaal, skal jeg ikke være uvillig til at komme ind paa.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing har haft adskilligt at indvende mod dette Forslag. Han sagde, at det var mærkeligt, at jeg havde været 7 Aar om at skrive det og dog ikke havde faaet Tid til at skrive